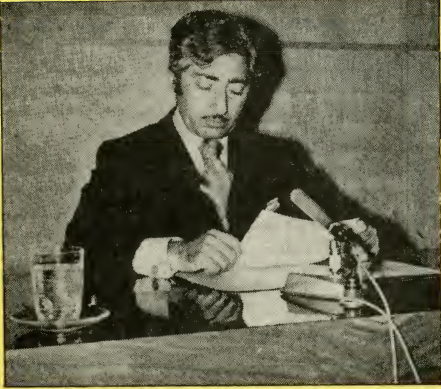

بِغَام

محمد موسیٰ شفیق

سرریزہ : الحاج ننگیال

Ketabton.com

بیت

وینا وال : محمد موسیٰ شفیع

سرگزیدہ : الحاج ننگیاک

دکتاب نمبر : پیغام
دینا وال : محمد موسی شفیق
سرینہ : الحاج ننگیال
خطاط : نورالدین ہذیر
خپرورنگی : فرہنگ جہاد
نہتہ : د ۱۳۶۷ لمونیکال دثوریماشت

دفرہنگ جہادپستی اوبانکی پتہ

P. o Box No. : 1107

G. P. O

پشاور پاکستان

حساب بانکی : جیب بانک 3014

میو مندوی برانچ

پشاور پاکستان

پیغام اوشفیق

۱- پیغام

پیغام دشهید شفیق «دده په قول» د لالهانده او ورخطا لریب توب
دوخت یو رنگین سوغات دی او ددوی د ژوند د یوې ټاکلې دورې تاثیرت

اوخاطري.

پیغام د مرحوم شفیق د ارا العلوم د زده کړې د دورې ادبي پانگه ده او د
هنه مهال سره په یې شفیق د مصر او امریکې د لوړو وختیلا تر دوسته
د سترو دولتي پوستونو له شا دهغني ارمان کړی او ویلی دي: «... که

زړه ددې اوس نه پدې کم او کیف خبر وای ما به له هریرکال نه په هماغه تنگ،
تربیا وپو تیاره و ارا العلوم کې دوه او درې کلونه جوړ کړی وای».

خو مرحوم شفیق د نن وارخطا ولا لهانده زلي د یوه شاعر، ادیب او -
لیکوال په صفت دومره نه پېښي - دهغه وژرت او صدارت او په
مجسمع کې سیاست ددوی هنر او فن تر خپل سیري لاندې داسې پټه
کړ چې نن د مرحوم شفیق د پاڅه فن نه د پېلېر کسان خبر تیارې په
افغانستان کې چې هر فنان، لیکوال او ادیب سترو دولتي پوستونو او لومړ

اجتماعي اداري موقف ته رهندي دی هغوی بیاخیل فن او هنر ته داسي
دمه وکړی چې بیا یې ځکه څوک ځانگړی اثر لری او حال یې گوري -
داگومان هم نشی کولی چې ددی دپرون هغه سترگور لیکوال او وینوال
وی چې دی یې اثر مطالعه کوي .

من هم زهروږ: دهجاده مشران چې پخول لیکوال هم و وینوال هم او -
صهافیان هم هغه دپرون لیکوال نه بسیني کوم چې په شریعات - عرفان -
قضا ادب - کهلیخ - پیام حق وړانگه او... څپرونو کې لیده کېدل .

دلته د مسخوم ماستر فضل کړیم د د لیکوال مرثی « لیکنه سړي ته
دکا نبي کرینه و بسیني او زه خپله چې مرحوم شفیق څوپه دیو شاعر
لیکوال او ادیب په صفت پېژم د وروپي د ویر او صدراعظم په نامه نه
پېژم، ځکه دده لیکوالی او په مجموع کې فن ابدي دی او تلپاته . نن هم
د شفیق فن ژوندی دی او سبا هم د هغه وزارت او صدارت نوره لیده
کپړي خو « پیغام » او « عقربان » به یې ترقیامته ژوندی وي او همدغه
ورد دوی نور لیکني او شعر ونه هم .

د شفیق پیغام چې څوپه دپرون ځوانانو ته دبیداری دجرس حیثیت
درلود نن هم هاغه تاثیر ولوله او جذبه لري او نن زلمي هم ورته اړدی
اوهم ورو: دغه پیغام دغه مشخص او موسمي حالاتو او شرایطو پیغام ندی .
دا پیغام دپرون له پارو هم و د نن هم دی او د سبا هم دغه پیغام تېر څو تنو
سترگو ته دروي او نزاره یادونه راسپړي له نن هم خبری کوی او د
راتلونکی بڼه هم بسیني .

شفيق پوڇڻ خياله ليکي:

«زما نوم محمد موسى شفيق دي پلاري مولوي محمد بل هيس
کاموي نوم پري. زمين کورن. دنکرهار ولايت دکامی په سيمه کي
اوسپري او يوازين دکلمي تاريخ لري.

زه پخپله دکابل په ښار کي چيرته چي زما پلار دپه موند کاکا و
د ۱۳۰۸ هـ ش کال دجونز په پنځمه زېږېدلی يم.

زما رسمي تحصيلات په ابتدايي مرحله کي دکامی او کابل په مکتبونو کي
په نيرو بيا وروسته دپلار په اراده او امر دنکرهار ولايت دجيم المدارس
په مدرسه کي شامل شوم. دوه کاله وروسته دکابل عربي دارالعلوم
مدرسي ته راغلم چېرته مي چي دولسم صنف خلاص کړ او مولوي ترقي لودلم،
دمدرسي وروسته په شاهي دارالتحريير کي مقرر شوم او بيا وروسته
دپوهنې وزارت لخوا مصر ته د تحصيل لپاره ولېږل شوم او د هغه ځای
نه د تحصيل د ختم نه وروسته امريکي ته ولاړم.

زما د تحصيل درجه داده:

دېکلوړيا معادله شهادت نامه دکابل له عربي دارالعلوم څخه، دليسانس

شهادتنامہ لہ مصر شخہ ، پہ عدلی چارو کی دماستری شهادتنامہ لہ مصر شخہ ، پہ مقایسوی حقوق کی دماستری شهادتنامہ لہ امریکی شخہ۔ دموڈز بہ ہی پارسی او پلاڑی پسنتر دہ او ما ویرم عربی او انگلیسی

ہم لوستلی دی

زما پہ تربیہ کی لومری مؤثر شخص زما پلاڑی دھنہ ڈر و مشبو افکار و ما کی تاثیر کریدی او جینی ہنہ نظریات پی ہم پہ ما تحصیل شوی چی دخیلی زما پی دپارہ ہنہ تہ مفید بنکارہ کیدل مگر اوس دیس منفی - جہیان شکل لری۔ زما پلاڑ دھنہ او بڑ او حساس ماسریت لہ کبلہ چی د افغانستان پہ اوسخی او پخوانی دورو کی پی سرتہ رسرئی د افغانستان پہ تاریخ کی دیر معین ذہنیت نہایت کونگی کوی ، زہ پہ خیلہ پہ خیل خان کی دھنہ د مشبو او کتود و نظریات تاثیرات گودم ، دھنہ نہ وروستہ پہ اجتماعی شروند کی دپسنتر جینو ز میا لیا دیا نو زما پہ تربیہ کی برخہ اخیستی دہ او پہ دارالعلوم کی دمولانا غلام نبی کاموی اثر زما پہ فکر بانڈی د - مخصوصی یادونی و دردی .

پہ مصر کی ہی د بناغلی و دوی ، نہ ہم ڈرہ مستقیمہ استفا دہ و کرہ او قاهرہ ثقافتی محیط درسی تحصیل نہ علاوہ زما د فکر پہ وسعت بانڈی زیات تاثیر و کر ، دامر کی سفر او قامت د غربی ژوندانہ د طرز سر آشنا کریم او بالاخرہ د دی مختلف مؤثراتو د تفاعل پہ نتیجہ کی ماسرہ ہم یو شہر ثابت نظریات د ژوندانہ پہ باب کی پیدا شول چی زہ و ژ خیلہ لارہ ولیم او ہر دوستان لرم چی موافقہ و درہ نلری .

زما فعالیت د حقوق و قوانینو پہ ساحہ کی دی وظیفہ ہی عدلی

په وزارت کې د قوانینو لوی مدیریت اداره او د حقوقو لوی سیاسي علومو
په پوهنځي کې د خاص بین المللی حقوقو او مقایسوي حقوقو د تدریس
د ی.

جراید او مجلاتو ته مقالې هم لیکم او کله کله یې پخول شعروم وایه
او اوس هم د شعر شیطان کله کله راباندې پېښه کوي. *
شفیق لیکلی، جراید او مجلاتو ته هم مقالې لیکم او کله کله یې پخوا هم
شعروایه او اوس هم راباندې کله کله د شعر شیطان پېښه کوي. خوزه وایه چې
مرحوم شفیق درې او پښتو ادب ته د روند، مثالي او بنسټیز کار کوي دوی
دلته یې کیسې لیکلو لارې په غځینه کړې او نویز لیکواله پاره یې ځای په
ځای دخپل فکر او فن د پوړي څلورلی دی دوی معیاري افسانې ولیکلی د فن
په لحاظ په تړل پوره او د چاپیریال د مسلطو شرایطو او ښې اغورگړی او د ټولني
د نیمگړتیاوو د سمون په لار کې د زړه کړې وړو .

هغه وخت چې افسانې لا د هېواد په خپرونو کې غزروني نه وې کړې.
په دې ډول شفیق په پښتو ادب کې دلته یې کیسې او انقلابي شعرو کاروان
جړیس وغزواوه او په پوره ډاډه سم ویلای شو چې که مرحوم شفیق
سیاست او اداري بوختید نه و نه وې مصروف کړې فن به د دوی فن
د پښتو ادبي ادب داوچ موج او معراج پورې درولی وای او ادبیاتو
ته به یې دخپل لور او استعداد او نبوغ له مخې داسې هر اړخیز کار کړې
و چې د تخلیق او تحقیق په ډول وړ وگرځونو چې به یې په سیمه کې بر اولوړ
مقام گټلی وای.

دانشی د شفیق او خونړو گوټو په شهبړیکوالو او ادیبانو ځانگړنه
وي چې په دواړو ژبو دري او پښتو کې یې پاڅه معیاری او کړه ادبی
اوهنډی آثار را منځ ته کړی دی داسې چې لوستونکی دا نشي احساسولی
چې د لیکوال مسوونی ژبه کومه ده .

د مرحوم شفیق دري او پښتو افسانې چې څوک لولی نو دا توپیر
دو ته گران شي څومرېکې وکړي چې پښتو لیکنه یې څخه وگڼي او که دري
داد شفیق دهغه مهال ادبی فن پارې وی چې ده لا د ځوانی او تحصیل
شپې تېرولی او سړی دا اټکل کولای شي چې وروسته به د دوی
فن څومره پرمختگ او ارتقايي منزل وهلی وي . د دوی د ځوانی
لیکنی له یوه ځانگړي کړه او استادانه انداز او اسلوب څخه برخمنی
دی . چې د دوی نبرغ ، استعداد او ذوق پښتو ته ترې څرگندېدای شي .

پدې ډول ویلای شو چې که څه هم شفیق د ځینو وجو هاتو
له مخی کمیت په لحاظ لږ ادبی آثار لري ایښي خو کیفیت په لحاظ د یوه استادانه ، معیاری
او ژوند او شرایطو د غوښتنی برابرو موادو د الهام او پیغام ازا کېکې ډېرې موندلی شي .
ویل کېږي چې شفیق د داود خان له کودتا وروسته په زندان
کې هم ارزښتناکه لیکنې او پلټنې کړي او قرآن کریم تفسیر یې
کښلی دی چې که له منځه نه وی تللی دا به زموږ د اسلامي
فرهنگ د بیا ایښي ډېره لویه پانگه وی .

شفیق د خپل فن په هنداره کې

شفیق انقلابي شاعر و. د هغه شاعري او په مجموع کې فن د پریگنوله هیلو او اومانو نوسره تړلی و او د هغه د فن خښتې او مساله د تهرنې او چاپیریال وضعه او مسلط شرایط وو.

شفیق دیره دراکه او ستونګود ویناوال په توګه د خپل ولس ستونزې او دردونه د شعر په ژبه بیانول او د فن او هنر په ګوتو یې د هغو ستونزو او علاج انځورولو، د هغه فکر ژور و او خیال لوړ. نظریې خیر و او ژور.

هغه د خپل خلکو پر درونو درېدېده. د ولس درد د هغه خپل درد و. د قام مصیبت د هغه مصیبت و او د ګډو ګډو پېښاګانو او بد حالی د هغه خپله پېښا یې وګڼلې. هغه د خپل وجود په زړه زړه د غریب، مظلوم، وډی، بې ګوره او ګډو ګډو هرو سا ننده - هر فریاد - هر درد او هر ګناه داسې محسوسا وه لکه چې په خپله تېرېږي او دې ځان په ټوله معنا د هغه په ځای ګڼي. دا زما خبره نده د ده شعر ونه

دغه ټکی څرګندوي او د ده د فن د دې خبرې شاعري وګڼي او -

را سپري بي .
 هغه يراخي خانته سرکالي نه غوښته هغه د قام اولوس د -
 ښکېر و مين او براله و پدغه مينه کې هغه د پتنگ د سرپازي
 د جذبې غوښتونکي و او د يوه بي خوده لېوني د سرشاره استغنا
 هيله من ، چې زخمي زړه يې له نورو پرهر ژلوسره په وينې کې نورو
 ورننگېږي :

استغنا د يوه بي خوده د پوهانه را
 پاکيزه يوه د مينې کاښانه را
 زخمي زړه يې لاپه نورو وينو رنگ کړه
 سرپازي د يوه سرپټېږي پروانه را

شفيق پدې گروهمن و چې د خپل ولس وېر جبهه وضعه يې
 د مبارزې او يوه مثبت اوښتون له لارې بدلېدلای شي ځکه خود
 حق په لار کې هغه د منصور د سرپازي د ولولو او همت غوښتنه کوي :

درد او غم د محبت کې خوندي سوړورا
 دېره ځای په ارامانو د کوه طور را
 چې د حق له پاره دار په ليمه ښکل کړم
 هومره جوش د سرپازي لکه منصور را

شفيق چې کورې د هېواد ځوان توکم د غربي ماديت د تورې بلا
 کورې ته نژدې کېږي او ننني تش په نوم تمدن څه وېر د معنا او
 روحانيت په ککر تالان گډه کړې او د ژوند فطري بڼه يې بدله کړې
 نوله همدې ځايه هغه د ترقی په لور په معنوی اساس ديون غوښتنه

کوي هو! دمنزل په لور د باد په خېږ د چټک يون:
 ماديت د غرب لاهو کر و تبا ه کپړ و
 زه موبن روح تيروغبي غونډې امل در ا
 معنوي اساس مورتنگ په خپل قدا کړ و
 د منزل په لوري بيا منډ ي د باد را
 شفيق - زړه بيراخي د توحيد خاي بولي - نړوي ميني او غوښتني
 له زړه غنډ لبرې ککړي او زړه حرم له هر ډول بول تانوا پاک او سپيڅلی
 غواړي:

آئينه چې د جهان د نندار ووشي

دا يرموتقي درد منندو په جام دجم را

د توحيد لمبې په سرې لره سينه کې

له بول تانونه خالي د زړه حرم را

شفيق د شلم قرن د جاهليت او وحشت په تيارو کې د حق د
 ځلنده مثال په رڼا کې د پير غننگ د منزل لار تاي که نه نو بيا به
 ټولنه يوه لار ورکي ټولنه وي له معنا او روحانيت غنډ لرې او د
 ماديت په زړونو کې ښکېل:

په ځيگره درد او ميني سوي داغ را

سينه ټوله د معنی د ځکلو باغ را

دې تيارو سفرې لار نه ورکې پري

ته په لاس د حقيقت ښکلی خراغ را

له شفيق سره د خپل هېواد د پير غننگ او ترقي تلوسه و او پدې

خوږېده چې څنگه يې هېواد د طبيعې خدای وړکړېو شتمنيو سره
 سره بهرته پاته دی ځکه خو هغه د دې اړامجن و چې هېواد يې
 خوږه چې ترڅه کېږي د بهر تک او ترقي منزل ته ورسېږي له
 همدې امله هغه په شپه کې دکال له منزل و هلو پرته بله لار نه ليدله.

دې تورم کې لکه لمر هور و مهال را

دېر و ځکې لار و و پورې وصال را

قافلې نه وروسته کېږي وساعت کم دی

په شېبه کې مونږ ته تون د تلو دکال را

مونږ ځکې وويل چې شفيق چې هرڅه له خدایه غوښتل دولس
 او هېواد له پاره يې غوښتل او خپل ټول استعداد او وصال حيثون
 يې دغه هدف ته وقف ککړې و محنتي خپل ذوق او تمنا هم:

ماله نوږنځي زخمي په درد ووا را

آزادی او حریت پدې دنيا را

چې د قام په دردي و خوري هغه خړتري

هسي شاني ښکلی ذوق و تننا را

بلخای لدې هم پل ځکې بزي او وايي :

سينه پاکه له و هونوله و سولس را

ښه عييط کې مې اولز له انعکاس را

چې خدمت يې قوت و رکړې قام تېر ته

هغه مهت هغه بازل و له هغه لاس را

شفيق چې پر خپل هېواد مسلط نا مطلوب شرايط کوري چې د

چينن منڀني سياستون لوري څنگه دده وطن د بلا خوږې او بربادي
کړې ته نژدې کوي نو لکه هر وطن دوست شاعر دې هم
وځړپېروي خوله دغه د ول گواښونو سره د مقابلي له پاره د ولس
د ټولو پر گټو د ټينگ وحدت او هر له خوښتو ک غږ پورته کوي
چې د راروان خطرناک سيلاب مخه ونيسي د هغه سره سيلاب
مخه چې په بنيتيا هم تبا ککوونکی و او وړاندي وونکی .

که وايړ چې هم پدې شافي اوسېږو

نوپه مېرو او معدومو به شمېرېږو

راځي هله چې لاسونه سره وگرځو

گني داسېلاب چې راغی تبا ه کپړو

هغه له وطن سره مينی او د خپل ضمير غږ او وجدان او احساس

د څرکيو څخه دا هول ترجيحي کوي:

مونږ په ايشيا کې يو مسعود افغانستان غواړو

مونږ حکومت او حاکميت د پاک قران غواړو

ابا په سوله امنيت باندې جهان غواړو

د قام خادم چې وي هغه ځملي امام دی زمونږ

لکه نسيم د باغ گلونو ته پيغام دی زمونږ

شفيق د خپلې لارې او مرگ له پاره د فعاليت او مبارزې ستونزې

ليدلی او پدې لار کې يې کړل وونه او ناخوالې يې حتمي گڼلې خو

لدې سره ډاډه و چې حوادث يې دارادې لوري نشي بدلولی او ستونزې

او خطر ونه يې له هدف څخه نشي گرځولی:

مرنه به نشي اراده مي حاد شوکي
 لسره چي عالي دوهروحيات دی
 شاعران جذباتي مخلوق دي شفيق ته هم چي کله درد
 ورشي اود ظالم لاسونه هماغسي دمظلوم په وهلو تکولو شونه
 وگوري نودا فريادي بي له خوږي ووځي ؛

داتومي مي چي اغزي دره پرسترو
 کوم بي دحکوم ظالم اوکوم صياد دی
 چي آسمان پر ظالانو نه رالسو پري
 معلوم پري بي تاثيره مي فرياد دی .

شفيق دخپل اسلامي او ملي غرود په تکیه پر خپلو تلو بد خواهانو
 او دښمنانو يي دروند او دواړو من غن کوي ، خپل تېرم وده يادوي
 او په شومو نيتونو پري بي خاندي او توکي کوي :

دبستان کي دايشا چي زه استاد وم
 تالو ستله هغه وخت کي سپپاره
 مخ دي توښه اوس زما سره دوه کړي
 ته او خدای نو په همدغه قسوارو

شفيق متعهد او ژمن شاعر و هغه شعراو ادب دخوشخويالي او
 رنگينو تصوراتو لغاطي نه گڼله او نه دمداحي وسيله - هغه دشعراو ادب
 له پاره دتعهد اوسلاک پر ضرورت قائل و - هغه ادب دژوند ، هدف او
 مرام له پاره پراصل گروممن و - هغه بي تعهده او بي مسلاکه شاعر ورکه
 غواړي او پر هغه اور لگوي ؛

اوپر ٿو ڏندون پوري ڪرڻ جي نوي آزادي ڳڻي
ورڪه شاعري شه ڇي مسلڪ ورسره نه وي

هو ڇڪي مروي ويل ڇي موبڻ شفيق ديرو شاعر او اديب په توگه پڻ نون
وزير-سفينس او صدر اعظم په نوم شعر له شعبي بي پڻ نون او فن په هنداره
کي ورته گورو ده هغه شعر او فن په هنداره کي ڇي د دوي ڌڙوند ديرو
تا ڪلي دورې ادي پاگه او تا اشراف گهڻي شي اوگه خنگه ڇي څرگنده ڪري
شوه دهغه فن ڌڙوند له پاره دي ډير گنو ڌڙو نو غن او ڌڙو ضمير اولهه هي
ډوډ تروني د مسطر شرايط منعكس ڪوونکي او وخت ناينده ه - ڇي دشاعر دهغه
ميني اولتوسي ازانگه بنه ترې څرگند پدي شي ڇي هغه بي د خپلي
تروني د نيمگرتيا وود سمون او پرمختگ اوسو کالي له پاره لري .
هغه خپل فن د مقصديت په زانگو او اجتماع په غيڙ کي رالوي ڪري
دهغه د شعر هريت له ظلم غنه د نفرت او خاش په مقابل کي د -
کيني داوڙ بخري بندي او مظلوم او پوزي په زخمون پڻي لگسي -
حکه خرد هغه فن ادي دي او تليا ته د پرون هم دنن هم او سبب هم .
بي حايه به نري ڇي د هيواد دنا متر وينا وال قدر من غمخور صيب
دغه شعر را غبرگه ڪسروم اچي محمد موسي شفيق بي دا فتافي
ڪوه طور موسي گهڻي :

ته شفيق بي ته رفيق بي ته موسي زمونڊن طوري

نوم دي حکه ڌڙو سره خود ڌڙو نو په جهان شو *

* - وگه لويه هنگامه د عبدالله غمخور اثر ۱۵۳ - ۱۵۴ مخونه .

نياغلی صباح الدين کاشککي په «دهه قانون اساسي» کې ليکي؛
ماشفيق له هغه وخته پېژانده کله چې د ۱۹۵۰ کال د لسيزې په
دو ستيزې کې د وارو خپلې زده کړې په بهر کې سرته رسولی وی او هېواد
ته راستان شوی و. مورن دخپل هېواد د پرمختګ او سرکالی د پاره
ګډې نظريې درلودې. او دواړو د هغو اصلاحاتو پلي کول چې بيا
د وروسته يې دېره برخه په اساسي قانون کې هم شامله کړې شوه
د هېواد د ترقی له پاره معقوله اوسمه لار ګنده.

کله چې شفيق د ۱۹۷۲ کال د نومبر د مياشتې په لومړيو کې
له ماغوبنښتنه وکړه چې دده په حکومت کې د اطلاعاتو او کلتور د وزير
په توګه برخه واخلم ما د هغه داغوبنښتنه په دوو شرطونو ومنله - په
حکومتي چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنو مخه نيول
او د حکومت سر پيرسته د يو ټيم رامنځته کېدل چې د هغه پختمګ
کې ماته صلاحيت لاکړې شي چې د هېواد په مطبوعاتو کې بيا دي
بدلونونه رامنځته کړم.

د سلطنتي کورنۍ د غړو په منځ کې د شفيق پر خلاف احساس
دومره تنګ او تېز شوی وو چې ماله هغه سر په صلارت کې يو شپه
په خبرو کې د موضوع رامنځته کړه هغه وويل چې زه هم له ستونزې
بڼه خبرم. د سلطنتي کورنۍ غړی په هېواد کې د رامنځته شوو پېښو نه
خو اشيغی شوی و او پوهېدل چې په هره بڼه به د قدرت وګی ددری له
لاسونو وځي. هغری پخپله غه کې دکلمې ارادې خاوند يو صدراعظم
ليده چې په حکومتی چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنی د -
مخنيوی په ګډون يې په اساسي قانون کې د شاملو موادو د پلي کولو

پنهنه اراده ڪري وڃي .
دسلطنتي ڪورٽ، حڪومتي غري، اوکيني لاسي له دهغه بدلون ٿيڻه به ويو
ڪي سٽول . هغوي ڀڃيل خٽڪ ڪي ديوي نوي دورې اوپريڪندو اوپاڻه
هوڻو مشرتابه را منڃته ڪڍل ليدل ڇي به سائرتڪي ڪي بي دقد رت
لاسته لاولو دياره دهغوي ڀڃرائي هيلي له منڃه وٺي .

شفيق دسياسي گوندونو، دولايتونو دجگرواويتار واليو دقانون
په پلي ڪولو ڪي ڇي هغوي ته بنيادي ضرورت محسوسپده دپاد شاه
منظوري ترلاسه ڪره له. دي پرته دهغه حڪومت په پلم ڪي لر له ڇي دفظا هو
په گورن، دعامو غونو لهو دتنظيم قانون هم پلي ڪري .

دمطبع عاتق قانون ڇي په ۱۹۶۵ کال ڪي دمحمد يوسف دانقلابي
حڪومت په دوره ڪي نافذ شوي ووهم ترپيا ڪتني لاندې ونيرل شو .
يوازي هغه جريدو دخير بدو حق درلو ڇي په يقيني، بشپړه او فعال تر ڪه
بي داساسي قانونن اربن تر تونه دهغه دهدف اومتق په نظري ڪي نيولي،
په پام ڪي نيول .

دملڪي مامو نيون قانون ڇي دهغه تصويب دٽي پر مسئله -
خنده بدلي وتصويب شواو په هغه پوري ارونه اختلافونه په اريانو ڪي
دول له منڃه نيولي سٽول .

ددي ديار ڇي دغير حڪومتي مطبوعاتو سر بي مرسته ڪري وي
دهغو شونو پرپنا ڇي دحڪومت په ڪرنلاره ڪي بي بنه نيولي وهاعلان
ڪره ڇي دحڪومتي اعلانونو موسسه به داوڻينو جريدو په سلو ڪي
دپيش او دودخيا نونو سلو ڪي سٽل چاڀي لگيبتونه دولتي اعلانونو
له لاري وريوي . ده پري ليڪلي حد راعظم شفيق وتوانده ڇي د

آزاد و مطبوعه اتو سر بیروم ولی نبی اریکی رامنخته کړی .
د شفیق په دوره کې لږه یو افغانستان دخپلو خپرونو په لړ کې
پنځه وخته آذان پیل کړ چې دهغې وروسته به د هېواد له نامتو عالمانو نه
یو تن د اسلام د سپینې دین دار زبنتونو په رڼا کې د هېواد پر مخکښ
اوسو کالی د پاره دعا کوله .

د شفیق په حکم د شهر غلغله رستورن چې د حاجی یعقوب جامع
جومات ته غامخ و . اود هغه نه دعیاشی او فحاشی دیوې اوې په
توکه کتله او چتپه او هلمته د دولت مخورو ملک زانگ کاوه بند کړ .

همدغه لار د مرستون تیا تر (منډی صحفه) چې هغه هم د فحاشی د
یو مرکز بڼه غوره کړی و وتلې شو .

همدارنگه د شفیق حکومت د بهرنیو هېوادو د ځینو سفارتونو او یو
شېرو افغانانو د مخالفو تر سره په کابل بنا کې دیوې کلیسا د وړاندو
امرصاد کړې . دغه کلیسا د دارالامان دسړک په اوږدو کې دروسیې د سفارت
ترڅنګ په قاچاقي ډول جوړه شوې وه .

په کورنی او بهرنی سیاست کې د شفیق نوښتونو په حقیقت کې دده
د حکومت او رژیم دواړو له منځه تللی زبینه برابره کړه . پدې برخه کې
دده تر ټولو مهم کار د ایران سره د هلمند رود د اوبو د تړون لاسلیکول
و . دده دغه تړون په هېواد کې دنده او په غیر مستقیم ډول د روس
لخوا د سمنو مخالفو تر سره سره لاسلیک کړ .

شفیق له هغو لومړنیو کسانو نه وو چې د شور د بد مغی کودتانه پس
سمدستی ونیول شو . هغه یې د نورو پخوانیو لومړیو ته بڼه بند یا نو سره د
ملي دفاع د وزارت د وفاق په ترڅنګ کې لاندې سمخو کې تقریباً یوه اوونۍ

ساتلی وو. د همدې میاشتې په ۲۳ یا ۲۴ مه نېټه، یې د شپې لسو بجې په شاوخوا کې د یو شمېر نورو بڼد یا نوسم د ودانې نه وایستل. خلیل الله چې بیا وروسته دکارمل رژیم کې د جنرالی رستي ته ورسېد او د دفاع وزارت د مرستیال شوک یې هم ترلاسه ککړه کله چې د خلقیانو په وخت کې د پرچم لوبې د نورو لوبو وغږو په څېر د خلقیانو لخوا بندي شوی و پېچل کې یې د نورو بڼد یا نوسم په وړاندې اعتراف کړی و چې ده شفیق دکابل په هولای د وگړي کې په تروما نڅه په سر و ویشته.

د اساسي قانون په عملي کولو اړه، څېړنې اکر و او بڼکې لاککړو نڅه خلاصون په لاره کې د شفیق لیری لید او ستر همت تر تله پاتې وې شفیق پدې عقیده و چې افغانستان دخپل (۳۱۶۰۰) مربع کیلومتر مساحت اوتقریباً ۱۵ ملیونی نفوس په سلوکې د (۲،۵ کلني زیاتوالی په پام کې نیولو سره کولی شي چې دودې اومدني آزادیر په برخه یو مثالی هېواد وگرځي. هغه عقیده درلوده چې په افغانستان کې به بېلا بېل قومونه اونژادونه دیوه داسې واحد ملت دمنځته راوړلومخه ونشي نیولی چې په گډه سره دخپل پرمختگ دپاره کار وکړي. هغه دخپل څرمیاشتنی صدارت په موده کې په لږه کچه چې انسان کولی شي دیرې نااندر له شورا سره په بریالی سرگه کار وکړي. هغه اود - کابینې غړو به یې لږه پسي څوساعتونه په صبر او تینکار سره کار کاوه هغه هڅه کوله چې د خلکو په منځ کې د ملي پیژند کولی احساس منځته راولي.*

ډاکتر حق شناس په خپل کتاب «د ساینس وجنایات روس در افغانستان»

* - ذریع تفصیل له پاره وگورئ دهه قانون اساسي اساسي... د صباح الدین کنگلی لیکنه

کي ليکڻي،

روسانو شفيق د حڪومت پر نسبت دخيلي ويرې او غوسې له مخې په ژوره توگه داو ضاع خارج ڪوله او په سخته اندېښنه کې لوېدلې وواو دلارې گودر د پيداکولو په لټه کې وځکه دوی پوهېدل چي له يوه تازه کار، حساس، پوه، هونبنيار، اء خيڙک او بانسڙي حرف سره نشي ڪولی د دوی، داراوتهدديد له لارې غلجې ولاشي ځکه خو روسان پدې لټه کې شل چي هرڅنگه وي سياسي شفيق له منځه يوسي دوی لومړی دا هڅه وکړه چې دربار پدې قانع کړي چې شفيق له مخې ليرې کړي خوونه توانيدل. روسان وڅخه ترورځي دشفيق له اجرائي قدرت مخه په تشويش او ويره کې لوېدل .

شفيق له ايران او پاکستان سره دروسانو د تو طيسو او شيطنو تر له مخې دارپکړو خبر پرتيا ته مترجه و ځکه خو هغه هڅه کوله چې له دغو کاو د يو اسلامي هېواد سره درو بطوله منځه و نه سرطاني داني ليرې کړي.

د هيليند او بوټرون وروسته شفيق له خبريالانو سره په مرکه د - اتقان ملت د جريدې د خبريال د دغي پرېښتني په ځواب کې چې د پښتونستان مسئله به هم پدغه ډول حل کړي شي وويل هو! سور نه غواړو افغانستان د پښتونستان قربان کړو.

روسانو د خپلو تړولو مکاناتو په لگولو غوښتل شفيق له منځه يو سي پدې اړه لنډه او اسانه لار چې دروس دکټور تضمين وکړي او مستقيم تېري او تسلط لار ورته بربوه کاندې په لومړي قدم کې

هغه د داؤد خان رامنځ ته کول وځود خپل تېري او تسلط د مقدمې په توګه ترې کار واخلي .

په خارجي او داخلي ډګرونو کې د شفيق نوبسترنه اوجدې کړنې د دې نړیو ورکاوه چې افغانستان به په لږه موده کې په خپل ځان متکی شي او نېکپلاګرو لویې به وشلېږي لکه چې په ۱۳۵۲ لمریز کال د شریږ په ۲۷ اعلان وشو چې ۱۵۲ صنعتي پروژې د ۴ ملیونو افغانينو په لګښت په پېښور درول کېږي چې د هغې د په کارولو کې او ګټه اخیستې سره د هېواد ګټې اړتیاوې پوره کېدلی شوې د ۱۳۵۲ د ججز په ۲۳ نېټه اعلان شو، چې ۱۰ بېلابېلې فابریکې د ۲۳ ملیونو افغانينو په لګښت جوړېږي چې د تولید ، دکارګرانو له پاره دکار د پیدایښي ، پانګې اېښوونې اود اړتیا وړو پوره کېدې او داخلي منابعو د په کارولو کې له مخې یې ځانګړی اقتصادي اړخښت درلود په پوهنې په برخه کې هم ځانګړی پاملرنه تر ګڼو کېده اولیدل کېدل چې د بیولوژيکي پروګرامونو د عملي کېدو له امله به د فرهنګي استثمار د نفوذ مخه اود ځوانانو د افکارو د مسوم کېدو لاره وتړل شي د لوړو زده کړو د وزارت تاسیس اود لوښت د زده کړې د پروژو له نوي سره په علمي او عملي بنه عیارول په دېرې جدي بنه او چټکتیا سره پرمخ بیول کېده .

د دغو تېولو جدي اواغیز منو هڅو جریان چې د هېواد د اقتصادي حالت او د ګڼو د بدبختي ، فقر ، لویې او بېکارۍ د عواملو له منځه وړلو او د بهرنیو هلو ګټورنو د نفوذ د مخنیوي په لاره کې ترسره کېدل د مسکو د ویږې او غوښې اود نورو هم ژبنغاړنده کړلو له دغه ویرې چې

هسې نه دغه پسته او توره مړې چې کلونه کلونه يې دهغې وتړلاسه
 ڪولوله پاره هلې ځلې كړې له لاسه وركړې دشفيق دحكومت د
 نسكورېدو له پاره پرواؤځان لاس وواهد او خپله مخه يې پرانستې
 پرېښود. او كرميلين له خپلې مخې يو ستر خنډ چې هغه ديوه پيو ،
 هونښيار، مديرو او عامل حريف موجوديت له منځه يووړ. *
 مرحوم شفيق دخپل صدارت د پرلپس موده كې وكولى شول چې د
 اسلام دنېمنه عناصرو د فعاليتونو په وړاندې ديوه كلك بند بنسټ
 كېږدي او د لادينيت اوفساد پر ضد گڼ اصلاحي فعاليتونه بسپح
 كاندې .

ټولو موقعو ته خپرونو ته لارښوونه وشوه چې دا اسلامي مقالو او-
 مضامينو له پاره اختصاصي مخونه ولري د اداري فساد په تېرو رښتورت
 پرضد دشفيق دحكومت هراړخيز فعاليتونه اوسلطني كورنۍ د
 ځينو خود مړو عناصرو مقابلېه دشفيق د جريئت او شهامت
 ښكارندوى گڼل كېږي .

دكهيځ اسلامي جريده د ۱۳۵۱ لمريز كال ددلوې دلومړي نېټې
 په گڼه كې ليكي :

« بناغلي شفيق په خپله مطبوعاتي مرکه څرگنده كړې چې موږ د
 خلكو هيلې دا اسلام دمقدس دين داساساتو د پيروي په اړه درك كړي
 اوهغه درېچې په خلكو كې له مقدساتو سره د بې پروايي اوسا تېرې له
 اړخه پيدا كېږي ما خپله حس كړې مړيږي به خپل ټول ترن ددغه ډول
 سرغړونو د مخنيوي په لار كې په كار واچوو.»

* - دزيات تفصيل په پاو كورنۍ د سايس و جايات روس د افغانستان - د لگړتو څانگه
 ۲۲۲ - ۲۳۰ مخونه .

کھیخ لیکي «دنياغلی شفیق دغه څرگندونی نرمون په نزدکله
د تبصرې او پاملرنې وړ دي چې پدې وروستی لسيزه کې د حکومت
یوه مشر هم نه یواځې پدغه ډول صراحت ددغه وړ سرغړونو په هکله
نظر ندی څرگند کړی او دهغو د مخنیوی په لار کې یې د مسوولیت
احساس ندی کړی بلکې غالباً هغه څه چې د خلکو په وړاندې له
مقدساتو سره یې پروایی او ساتنې کول کېږي دوی یې پروایی او-
د بنسټي نده گڼلی او هغه یې د سیاسي ډلو ترمنځ یو ډول اختلاف-
گڼلی همدارنگه هغوی د دغه ډول سرغړونو د مرتکبینو د اصلي
څېرې له برېښه ولو څخه ځان تر نه گوښه کړی او اجابت یې نشو کولی
چې د هغوی له څېرو پرې لېرې کړي او هغوی اکه څنګه چې دي-
هغسې تړلني ته وروښيي او قانون منګولو ته یې وسپاري»
کھیخ په پای کې لیکي: (موږ پداسې حال کې چې د دنیاغلی صدر اعظم

شفیق ددغه احساس او درک هرکلی کوونکي یا ترې نرموږ په عقیده دیو
صدر اعظم تر تېرلو ستره دنده پداسې شرایطو کې چې افغانستان د تاریخ له
نازک پر لور څخه تېرېږي داده چې اسلامي اړخمنتونو ته پاملرنه وکړي او د-
اسلام د مقدس دین د ښېگړولو لار ښوونو په رڼا کې د مادي پرمختګ
په لار کې گړندی قدمونه واخلي*
د

شفیق که طالب و ګڼه عمل- که د دولت مامور و او که په پوهنتون کې
استاد- سفیر و او که وزیر او صدر اعظم د هېواد د پرمختګ اوله هېواد څخه
د څېښیا ککړو د لاس په لاندون او د نړیوال استخبار د توطیو او مانو روغ
د هېواد د تفریفي او په خپلو ښېر وړېدني هیله او احساس یې په زړه کې

*- کھیخ اسلامي جریده د ۱۳۵۱ هـ ش د دلوې د لومړۍ نېټې گڼه

غور ځنگونډه وهل هغه د هېواد د پرمختګ سخت لېږل و چې د دغه ډول مینې او احساس څرګندوی له دوی له لیکنو او شعرونو او شپه او ورځ کار او عمر نې پلانونو او موقف له مخې ښه تر لګېدې شي .

خو ځنګه چې نړیږه ښکېلاک د دغه ډول هستیو په دښمني اوله له منځه وړنه ځکه هېڅ ډول وحشت او شیطانت درېغه نګري او دغه ډول کسان تر تېرولو لوري له مخې ليري کوي . او خپلوا ستعاري ناولوا هدا فو په لار کې يې سترخنده بريځي ځکه خړي په دښمني کې په هېڅ ډول جرم او دسيسه صرفه نګري زړ خپلي خبرې د شهيد شفيق پدغه وينا پای ته رسوم چې هغه د صدارت په وخت کې د هلمند د لوبو تړون په هکله د توضیحاتو په لړ کې کړې وه :

زه د افغانانو پر فطري درایت بشپړه عقیده لرم او نن یو ځل بیا د دغه درایت له مخې حساب اویس هغه تکیه کوم هغه څه چې زموږ په تړون او سنجش کې وو هغه مو د هېواد د مصلحت او ګټو د تامین پرمخ تېر کپړل د دغه مصلحت او منفعت د دوستي تشخيص دانفغانستان دشورا په واک کې چې دخلکو دارادې ښکارنده وی ده ځای لری - که زموږ کړنې يې سمې وګنلی زه اوزما ملګری به ښکېرغ وي چې هېواد ته دغه مصدکر ځېدی دی او که زموږ په کار او سنجش کې تېروتنه ومومي بیا هم زموږ ښکرغی ده چې د دولت اساسي قانون پېښسور ده چې د یوه حکومت تېروتنه پرنه شي اور تلونکی توکم وپیلی شي .

لوی او تر اتا خدای دې چې کړې چارې او کارونه د هغه په لاس کې دي زموږ ها نداغیز من وګرځوي او د هېواد او خلکو مسل او مستند لاري *

* - ویکه جبهه ملي جبهه د ۱۳۵۱ هـ ش کب د ۲۴ نېټې ګڼه .

* * *

ماتوقعات مردم خود را در قسمت پیروی از اساسات دین مقدس اسلام درک کرده و در وی را که از نگاه بازمی‌گردن با مقدمات مردم پیدا می‌شود من هم حس کردم و ماسمی خود را برای جلوگیری از تخطیهای دین قسمت به خرج خواهیم داد. *

و کتب گلیج جریده دشتیق دمصاحبی بیو بر خه .

د ۱۳۵۱ لمریزکال د دلوې د لومړي نېټې کښه

الحاج ننگيال

د ۱۳۶۷ لمریزکال د وری ۳۰ مه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دسر خبري

دا شعر ونه هغه وخت ويل شوی چې ما په دارالعلوم کي ديوي -
 مجهولي آيندي خواته زه اواز په وپه وپه خاپوړي کولې. دهغي
 نه وروسته زما په شرندي کي دهر تحولات پيښ شول. دهغي آيندي دهر و
 ولوس، شو او که زه د دي اوس نه په دي کم وکيف خبر وای ما به دهغج کال
 نه په هماغه تنگ، تريولو پته تيلو دارالعلوم کي دوه اوږي کلونه جوړ کړي
 وای.

د طالبانو په دنيا کي دي خورو ورواند پښن زما د حوالی د ماشوم ترب
 په دوره کي د الفاظو جامي اغوستي دي او واقعا ما ته دغسي بنسکلو کپړي
 لکه يوماشوم چي د تپي تياري دنيا نه رها ته راووي. دارالعلوم تياره هم
 د مسوړ د کپړي د تياري نډکمه نه وه.

خود دارالعلوم دنيا، يوه نېشه هم لرله چې يوه نادره شان خودي ورسو

ملګرې و ه لوبړو داش و چې اوې خښتې پې پخوړې . دسړې نه به پې هغسې
 شکاک جوړولوي دیکارت به پې په هدیره کې په خپله خبره پښپانه کړ . د
 دارالعلوم دغې مېړې ته کله کله زه دهنځې اوسپنې نظرکوم کومې چې په
 سندان باندې پې رحمه نکول شوې وي . که په اوسپنه کې پوره مټره نوري
 پوتې پوتې شي او چې رښتیا پې اوسپنه وي هغه وغځېږي ، بیا نوخوښه
 داینه کړه چې څه شي ترې جوړوي .

زړه چې اوس داشمرونه لولم د دارالعلوم د دې تړلو نګونونې پکې
 شته مګر وهر ورسره هغه تاثرات اوانفعالات هم راټول شوي دي کوم چې
 زما طبیعت په هغه دوره کې دآئینې غونډې دیو اوبل ځای نه پې چاڼ او پې غلبه
 سره رااخیستی دی .

کابل راهې ترچه داپانې دچاپ دپاړو وسپارل شوي زه په مصر کې وم .
 دهغې ځای نه ما لوبړو آشنا یانو ته اسرې وکړې چې دچاپ کار ته پې پام وکړي
 او ځینو مخصوصاً زما مشرولو محترم دوست صدیق الله رشتین چې هغه وخت
 د پښتو ټولنې رئیس و خوارې هم وکړه .

خوکله چې زه له اریکې نه راوګرځېدم هرڅه ترې تم شوي وو او پې پېر
 شوا خونې یې یو څو پانې په مطبېه کې وموندلې چې د کوم بد قسمته ماشين کار
 دغوي دودې یې څلور کاله په خپل تغرګ کې تاوده کړې ساتلې وه .

اوس ځینې دوستان مخصوصاً بنا علی حبيب نوابي بیا بیا راټولې چې داپانې پې
 ضرور سره یو ځای شي زه دوی دا څو نومس خورا بله پې نشم منلې چې زه په دې شونې
 کې دنن په رڼا کې گوټي ووهم . دی یو څو نظمونه زما دشر وندانه دیرې مینې لویې
 تاثرات او خاطرې پخپلې غېږې کې امانتې ساتلې او زه ددغه امانت خیا ن ته هیڅکله
 تیار نه يم .

پیغام

د ژوندانه دکار او فضالیت د تود وهنگام په شاوخوا کې د کوشش او مجاهدې د جملې د تازې کولو او د سرور وړاندي او احساساتو د پخلا کولو د پاره یوازیني وسیله شعر او ادب دی.

د وجود او امکان په لامتناهی فضا کې د مینې او محبت ، سوز او گداز ، درد او جفا او حسن او جمال د انداز د تمثیل د پاره د شعر او شاعرۍ تخلیق شوی او د انساني ژوند په مختلفو ادوارو کې شاعر د دې وظیفې دروند مگر خوند وړ پار په خورا چلند او علاقمندی په خپلو اوبو او خستی او د ژوندانه د هرې کرشمې او هر ناز او اندازنه یې په یوه دېره بڼه کې او زده و سر او بڼه کې تر جمالي کوي ده. د عقل او فکر په جولانگه کې د خیال تر ورو پورې نو زما د سینې په نفري کې د پیوریده خوږ لمن نه یو شعر وړ خطا بخږي راولوړول او د « پیغام » په نامه یې د پښتو د ادبي کلکشن د پیغمبر کلونیز بېلابلنو ته په مینه وروړاندې کړل .

د اسنډرې چې د یو مات زړه د بی سوره رباب د اوم غوړتیا روڼو په تال - چې هغه د یو سرشار او تپیدونکی ذوق په تېره شا بازن ترنگېدلی - ویلي شوی دی زما غونډې د یو آرزومند او ارامانجن شاعر اسرې ، زما او بڼې ، د ضمیر واز او د خیال کلونه دی .

لکه څنگه چې شعر او شاعري د حسن او جمال او د قدرت د رنگین تکوین

سره غاړه غړۍ ده نو ځکه شعروادب وچ په وچه یوازې خشکې فلسفې ته خاصول زما په خیال د ادب او شاعری سره یوه لویه گناه ده. په همدې لحاظ په دې مجموعه کې د عنصر، حیات او محیط د التاتی مضامینو یاد ملي او اجتماعی احساساتونه پرته د شعروادب د حقیقي دوستانو او د حسن او جمال د هوا خراها نوره خوش طبعی دپاره دمینی او محبت یا په بل عبارت د عشقی او تغزلی اشعارو شنی هم تیاره شویده.

بنا پر دې نو د جمال منکرین، یا هغه کسان چې د خالص تغزل طرفدار دی او شعروا شاعری د ژوند د پاره نه وسیله کوي دا دوره د دې کتابکې د مطالعې نه خط نه شي اخیستی.

په هر حال، زه دا خپل ناقلا زړه نازولی اړمانونه او د سوري سيني تاوده فریادونه ستاسې په مخکې بزم او په تمه پېچي د اکرمي او د یو عالم سوز او ساز د جهان نه راغلي نارې سوري به زما د لالهانده او وار خطا خلیتوب د یورنکین سوغات په نامه و معنی اوزما دا امیدواران دې په کالوت کې به د حوصلې ساه واچوی.

په مینه . ۲ . شفیق

کابل دارالعلوم

حجل - ۱۳۳۰

①

ماله غېر د محبت کې بنکلی شړوند را

زندگي د جست او خنز لکه سپند را

بولهوس پي چې لوی په عیش و نوش کې

د عمل سپينو خولوپې هغه خونند را

②

استغناء د يو بېخوده ديوانه را

پاکيزه د يوه د مينی کاشانه را

زخمي زده پي لاپه نوهر و وينونک کړه

سربازي د يو سرتېری پروانه را

۳

سرو منزل دارمانو نوانقلاب را

دشروندون دشکلاتوسره تاب را

دستاغونو غوندي رندي آموخته کړو

سرنوشت مي باب د ميني دکتاب را

۴

افتخارد محبت په بنکلی تاج را

سمند زنه اورد ميني کپ خراج را

په بنکلي او په ماف مي لاري توکړي

ته غنا د زړه اتوم په احتياج را -

۵

زده ڪور ٻي ٻي دميني مثال لکڻ

لپوني غوندي سرخوڊه طبيعت را

د شري نه چي ترعوشه پي خاي شي

دهد ف په دايره کي ها وسعت را

۶

درد و غم د عبت کي خوندي سرور را

دبره خاي دار ما نوپه ڪوه طور را

چي د حق د پاره دار په ليمونبکل ڪرم

هو مروه جوش د سربازي لکه منصور را

٧

ماله شروند د طوفا نی غوندي جهاز را

خاص یوتاته می ملا تپته دنیا را

ستا دنهوا اسم انو پردی چی و شلوم

هومره زور قوت دینی د پروان را

٨

د تاثیر نه دک یوتود او گرم آه را

دوره کورمی د درد ونومنز لکاه را

کره سپور م غوندي درنه کره می پورته

هسی نه چی په خفت عروج دکاه را

۹

مادیت د غروب لاهو کو تباہ کپرو

زهر موزن روح ته یو غیبی غوثہ امداد را

معنوی اساس مورتینگ پنچیل قدرت کپرو

د منزل پہ لوری بیامندی د باد را

۱۰

آئینہ چي د جهان د ننداروشي

دایو مومتی درد مند زده پی جام جسم را

د توحید لمبی پی سر پی لوسینہ کی

د بوتانو نہ خالی د زہرہ حرم را

۱۱

سرولبوکې سمندرغوندې آرام را

په خپل لاس موزوله دخپل فکر زمام را

پې وېر مه د حرکت او ژوند پکې وی

د سحر د باد په خوله هغه پیغام را

۱۲

زړه د درد د ملغلرو خزینه را

دهد ف بام ته د لور پهمت زینه را

ورانده مېنه مې په مینه بنایسته کړه

د پاک عشق په سرولبو سوی سینه را

۱۱۳

په خټکړو درد او مینې نسوی داغ را

سینه ټوله دم معنی دکلو باغ را

دې تیاره سفرې لار رانه ورکېږي

ته په لاس د محبت ښکلی چراغ را

۱۱۴

یومواجه طبیعت لکه دریاب را

د پارې غونډې تپونه اضطراب را

بېنوا سره باران په کړیوان وکړم

هسې نرم، اوبه زړه لکه سحاب را

۱۵

توق نه خدايه طبع بېگانه را

دزده کورده پياکي مينی کاشانه را

قناعت او استغنا، يې په نصيب کړه

دانه غولوم دشاهانوسامانه را

۱۶

زولفتي داند بښنوراته پرتې دي

يو طرفان دپاکي مينی دجنون را

چي سره خوراي پري باسي پرخودکي

دي نه شپي ددرود غم په مېرغتون را

۱۷

د تقليد زو لني ماتي کړه زمونږ نه

د عمل جذبوي ذوق د ايت کار را

خپراوونه رسوم بارگاه د عرش ته

آه ذره ته ي آسمانه لويه لار را

۱۸

د شروندو په صنف ي شمېر که داندوي

د نيمگري شروندو عوض کي پوره مرک را

زه به خوله د شکايت نه مهرولاک کړم

ته کلشن له د شروندو زني سازو بېرک را

١٩

چي راحت يکي د قوم او جمعيت وي

ماله فخر د از مېښت په دې کې راوړا

چې سکه دې دا فلاس زو ما په نوم کړ

نويه زړه د محبت کاڼه جړا وړا

٢٠

په سينه کې يو د مېښت طوفان

ديقين په زړه محو توري کماڼ را

په زړه قصو چې زړه ستري ستومان شو

نوی عصور، نوی ژوند، نوی جهان را

۲۱

قرباني جي سرنامہ دکوم اشروي

مدرسه کي درس ددعسي مضمون را

تاشي له پي جي بنکلي پردي پرپوي

زولفي په پسنودميني دجنون را

۲۲

په لبه د عشق پتنک هومره کد ازا را

زده محفل د محبت د سوز و ساز را

که ي شمپري په تکه د مفلسانو

په دولت د محبت راله اعزاز را

۲۳

خمخانه دمجت کي بسا کي را

په يوه جرعه دميو پورا کي را

چي کري دي تکليف کړه را په غاړه

نودنور وپه قبور وڅپولو کي را

۲۴

ناقلار ورنځ دميني له دوا را

دوصال په مستانه ميرشفار را

دشين خال غوندي به پښي پرتندي بدم

افتخار د پابوسو لکه حنا را

٢٥

ديارانوسره مينه په اخلاص را

د کور پروسي هڅه د غواص را

چي د مينې د خور زده چرخ نه چوري

طبيعت لکه تنک غوندي رقاص را

٢٦

چي مني بي ناز نياز هغه دل بېرو را

نغري سينه د مينې د شرور را

موجوديت چي حق د پاره ټول فلاکړه

ټبرو غشو د جفاله سينه سپر را

۲۷

دسحر چوپيه چوپيا کي غريب ووي:

ماله ربه دخيل مرک اوژر وندون واک را

داد ظلم او دستم دنيا دي واخله

ناولتياد امتياز، نه جهان پاک را

۲۸

دزاهد سړو په نفلو ميرو پوېش را

مفکوره د قام دخبر لاله همېش را

بڼه مې ورسره قوم او جمعيت ته

نه لرم غوندې لکړي په زهر ونيش را

۲۹

دې تر ټرم له لکه نسر هومره مثال را

دېرو مخکې لارو وپورې وصال را

قافې نه وروسته کېوساعت کم دي

په شېبه کې موزې له تون دتلو دکال را

۳۰

فرعون مويه سر پې زړې مخوه کېرو

دجکړې تاب وتوان پخپل الطاف را

دانسان له وينو غوښونه غذا خوري

ته نجات له هومره جوړو اعساف را

۳۱

دملي اود قومي خدمت په لار کې

داغراضو، شخصياتو احساسات پ را

دانزل د ميخاني ساتي درد مند ته

پيالي درد نه دې کې نبي او چپ را

۳۲

د پټنگ غونډې د شمعي نه طواف را

دې تياره کې ته يونوي انکشاف را

« امتياز » په عدل تندردې چې لوبېري

ته زه د مساوات پخپل الطواف را

۳۳

په مکتب د عشق او مینې کې سبق را

زره په وینو باندې سور لکه شفق را

د ابدې پورې سوږ وروندون بدال کې

داشنا په غېږ کې عمر یو هر سبق را

۳۴

د خزان په پوره کده و بوتو و وې

روح راپو د پسرلی کره نوی ژواک را

د آواز د و ملتو د سیر غونډې

مخ په پورته موبن له هڅا ته چالاک را

۳۵

ماويستي ده توبه د تشدد د نه

په سره سينه د دې وطن اصلاح را

ويزكارنه شو د كوندی نه ارتقا ته

خوار بينتون له دې خوار يونه فلاح را

۳۶

آبرو مند مې كه ساقي زما خا ورنده

غني زړه او مړه سوله د قانع را

د جگړې د شړوند كړې مې كېمه مه كړې

يو مشكل چې وركومه بل مانع را

۳۷

حذر ربه له بچايه احتياط را

اقتداري دخواهش په انضباط را

دشوندون دجنک جگړو پيشاوخوږکي

يوساعت هم د پيغمخواختلاط را

۳۸

ستا دنيا کي بس دميني عالي اوج را

نبار د زړه مي دک دخيرو او د پردو پرفوج را

ابا سيند د زمانې يم لاهو کوکړي

دمستی او شونډه دک تر وندون د موج را

۳۹

انزواء اور هېبانيت نه مې وساته

دعمل په څرخ مې تاوږ شړوندا رېت را

پې صحنه دا اجتماع ولږه توده که پرې

هسې گرمو جذبېوله سينه بست را

۴۰

چې لري يې بلبلان دکل په ساژي

پروانه غونډې په سوزکې هاسرور را

چې وژکار شتم پيروي دخپل مسلک ته

خواري خېټې له په مثل د مزدور را

٤١

خوري هر څه درته پرېسوده خاونده

آزادي او درد او مينه د جمال را

داشنا په غېږ کې پروت په لوبېږم

حقيقت تعبير د دغه خوب او خيال را

٤٢

ماله زده زخمي زخمي په درد د وارا

آزادي او حریت په دې دنيا را

چي د قام په درمي و خوري هغه خوښ کړم

هسي شافي بڼکلی ذوق د تمنا را

٤٣

په تولى دريا كارويي كه شمېرې

دغې ديراو تېخاڼې پورې الحاق را

جنت خه كرم ستارضا مي نصيب العين دى

دوفا توفيق په عهد د ميشاق را

٤٤

سينه ياكه له وهمونو له وسواس را

بنده، حيطې كي مي آواز له انعكاس را

چې خدمت پي قوت وكړي قام، تېر ته

هغه مت، هغه بازواو هغه لاس را

٤٥

سمه لارلويه په لورې دمرل در

داویده پښتون چې وینکړي هافر ادر

چې عزم ته دغره ویستل هېڅ نه وي

دکوشش جاذبې چې وینې دفرهاد را

٤٦

په لاس مونږ له دقوي ترقي جرړ را

دبشر دخانانو چرغ مـرـرـرـ

خوک چې غولرې: آزادي امن پي نوي

دهغوی زوال نصیب، زنگونه خبر را

٤٧

يوسر شاره طبيعت لڪه مينوش را

حق دپاره مال وسرود وڪري جوش را

داحساس لمبي هي سري لره سينه ڪي

لمبيلي ييم ڏنڊ ڪي عقل وهوش را

پسرلي ته

پسروي چي خپل آهنگ ته کائنات

د فطرت د ښکلې ساز هغه نغمه يې

که فریاد دې چې ما حول راوړښ پری

د ژوند سیند کې ها دشور او زوږنځمي

دلعل بخږې

ستا په مخ سپینې خوږې چې وي راماتي

ښکارېدې لکه دلعل د بخږو

ما پرې شونډې چې راټولې کړې شوو روکه

لکه ستا غونډې مې خوله د ملغلرو

افغان ته

کاشکې مروی چې ې هېڅ نه وی لیدلی

دادستا په مرک حساب ژوندون افغانه

دغه شریپری ټول قومونه سره یو شول

ته شکېدلی تنی پروت یې پرېشانه

اخطار

که د یو چې هم په دې شانی او سپیرو

نوپه مرو او معد و سر به شمېرېرو

راځی هلی چې لاسونه سره وړکړو

گوری داسیلاب او چې راځی لاهو کېرو

کاتہ

مہراوڀي سترڀي چي راولو وڀي خمياڀي

جو وڀي ڀي به جهان دڙو ڀي لاري

به اعجاز ڀي لمبرو لي دا کا ته دي

چي به شته ڀي زلزلو ڀي کڀي رادو خاري

ماشوم توب

هم هغي نشاط ڀي ڀي سترڀي اوڀي

چي ڀي وڌڙو سره ڀي ڀي کله وارو ڀي

تيسم ڀي روح نواز ڀي شونه وينگل و

هر سبق ڀي وڌ مين ڀي سياره کڀي

شروندون

حقيقت دی افسانہ دہ کہ رومان دی

کہ کوم سازدی چي نری نری غلک پري

مازنیچہ ده چي پري لويي ماشومان کري

یوه دمه ده چي رنگ په رنگ که پري

احساسات

بله لاره رانه ورکه ده زندان کي

ستاپه ياد ستړي داوښکو، وينو نه کوم

زړه چي وايي چي دا تويي پردي وشوم

په طغيان دا احساساتو خا درلند کوم

ښکلا

د ژوندون د ستړي توب سره پوره خواږې

يوه کيزه د قلاری او د لاس شسته

د عمل جذبې که غونډې په کار شي

تازه کې او طراوت لره ښکلا شسته

هوطنانوته

پاکې کړې لارې د خپل قوم خادمانو لره

د وفلاس وړکړې د صدق خاوندانو لره

د نړۍ عصري نړۍ کونړ بل افسون راوړې

ستړې په بريد پرانيستی ښايي افغانانو لره

وطنخواه ته

د ملڪرتوب لاره پيدا ڪړه، د دوستانو سره

په يوه مسلڪ باندې راغونډه شه، آشنا يا نوسره

د آشناي د ملڪرتوب مفهوم بيونه دي، حڪم

د دوي په منڃ ڪي تفاوت شته، هوشيارنوسره

د سترگو لوبو پي

د سپورٽي د سپينورونگه پي، د وٺي ڪي

غلي غلي، د پيروي لاندې، موسڪي پي

په غلا غلا ڪانه ڪوي، وارخطا ڪوري

دا چا سره په سترگو ڪي، لوبو پي ٿي

يوه آرزو

هغو تروپي له له بدو سترگو لاسرې

دواړه ناست وي ديو شرنډ خوړپه غاړه

خوړپه پيل كې محويت هومره بېخوډ كسري

رانه هېر شوي دامادي كا نونات واړه

خدای ته

خومره پاک اوسپن کتاب دې رالېږی

سعادت دې دانسان په کې ليکلی

خورمان دی دتاويل، تقلید آفاتو

رانه وړك كړوپه حاشيو كې غلی غلی

دحق دښمن

علميود «امتياز» دښمن دحق دی

داچې کړي او دښمنو جگ او شمله شخه

يم لوی شوی خپل خانه د ابراهيم کي

لايه خوا په دې نمرود باندې کړم يڅه

ښکلی يا رته

کائنات دې په رڼا د مخ رڼا دی

ستا په غېږ کې جوړ دې دنيا ارم دی

تبسم دی زلزله د تن په ښار دده

ستا په موسکو موسکو شو په روی قسم دی

مینه

د حیات په خوب اوده وم بوکښېدمه

دامید هر بانه ولیده سر و یا کسې

قلایې په زړه راغله د لاسا شوم

خو هوږه خوڼد دی په آرزو او تمنا کسې

امد

د بې غاړې سیند چې کورې مینه داده

په طوفان پې د حیات کشتی لاهوږده

دلته لویې په سر، تاج اوننگ و نام شي

عاشقی په شاهي نر کېزي محسوده

خلوت

پي حريم دي دائيارونه خالي ڪڪرو

ڪلهه ما هم دنسيم په خوله در بله

ستا په شونه وي وڃي وڃي د پسي په غيڙن کي

او د يوه د محبت وي سار ته بله

د حيا خولي

دا شينم دکل په پانوک ځلپوري

که په منځ دي د حيا خولې راماتي

چي په بدو بدو سترگو ورتنه ڪکوري

رب دي کروي د بوالهوس د مرکه پاتي

د محبت کري

د دنيا کلزار به وچه سره ميره وه

که موسکي پکي پيمخې خوبان نړوي

په شاوندون به د جهود سره تياره وي

که کري د محبت په جهات نړوي

آزادي

پوه ښکلی شان ليلي د سعادت ده

چې پلوي په مغرب کې نيمکڅوړی

پوری د زلفوي نسيم دلته ساوړی

بس علاج زېږونز د وارو تلو سوري

ببخودي

د پسرلي په دې رنگينو هنکا موکې

د تنکو تنکو کلونو په وږنو موکې

داد چاغېرې ته وروغلم چې خان ې

رانه وړک شو د يومست حسن جلورکې

تمنا

د اسمان انگرې شي چې د يوې بېلې

مادې خواته په خندا خندا درېلې

زه دستاو ته د شپې غېرکې او د هېب

زما هو خوا هتش ته وايي : بېلې بېلې

رسول ته

دونه زار ششم سر پر ايو ته کٽيو ڇڏي

په اشنا جامو ږي ورک ږي ستا پيغام کړو

په اسانه په ږي ساويستل محال دی

هو مروه تنک ږي ستا هغه پراخ نظام کړو

غلم ته

دبستان ږي دايشيا چي زه استا د وم

تالوستله هغه وخت کټ سپاره

مخ ږي تورشه اوس زما د سر د عوه کړي

ته او خدای نو په همدغه قوراره!

التجاء

که داغوارې چې هرڅه نه یې پروا شم

ماد مینې محبت په لارې ولونډه کړه

که به نه کورم پرې حق او حقیقت ته

ما په هسې یې نظر وستو کورونډه کړه

انتخاب

په شنو سترو د سپین غره کې چې آښتاروی

دهغې په غاړه وی له ماشوم توبه

لېونی روح چې یوازې وې هرڅه نه

بې له مینې، ازادې او ښکلکیتوبه

په خوب کي

د سروکلو ديوتل په منځ کي دواړه

غېږ په غېږ وو خوله په خوله غاړه په غاړه

د نسيم دې ثنا خون په کونگه تړ بـ

اوسپوږنې وه په تعظيم غاړه په غاړه

په خيال کي

د سپوږنې د پلوشو د سوري لاندې

په مکيز مکيز موسکي شې راسره خاندې

تسلي دې په خاموشو کتو را کړه

دواړه شونډې دې په مينه کړې را وړاندې

پڄڻيون ته

دهاڻي غور ٻڌي اوده ٻڌي انصافه

خلڪ ڪرڻي داسمان ڀر ڪنارو ڪڇي

ته لاڙي ڀي الف ٻڌي دتر بڻ ڪڻيو

دنفاق اوجھالت ڀر سڀيا روڪي

شڪوه

ڊي دنيا کي ڇڏي هر ڇڏهه نه موندِي

واڪ ڊبل ٿرڀه ڊبل اوڪار ڊبل ڊي

مال نه موندِيهه ملڪ نه موندِيهه خوري موندِيهه ڪرو

عيش ڊبل عشرت ڊبل ختيا ڊبل ڊي

پوښتنه

داسپوږزې په سپنور وړېڅو کې ښکار پري

چې رنگې رنگې په مخ يې راخوړه ده

که سپين مخ دې ديو سپين تقاب نه لاندې

د سپوږزې اود نمړ پورې مسخړه ده؟!

توده خبر

د دنيا له کيږو داره وم ستو مانه

زه ښځم ډه وپرېم چاله دې جهانه؟

د اتوده غېره دچاو چا په مينه

د اياسته لاسونه کړه چا پسر مانه

ماشوم توب

خه وږي وږي چي د ليونتوب دی

چې شتاب کې يو طرفن ورنه جوړېږي

يو صورت د يوې شورو بيخودۍ دی

سرشاري او بېغمي کې چې موسکېږي

شباب

لېونی غونډې يو خوب دی بې تعبيره

اضطراب دی او که تندر په سکون دی

په مستي پکې غورځنگ کړي په موجودو

آطوفان د بيخودۍ او د جنون دی

بينائي

سلسروې سترگې دواړه پړاوه پرېښي

چې ښې نه ليدلې که هرڅوم زبه وا شوي

دا چې اوس په پټو سترگو هم ليدل کړي

ستا په مينه کې قسم دی چې بينا شوي

فرياد

دا تومبې مې چې اغزي د زړه په سترگو

کوم چې رحمه کوم ظالم او کوم صيادي

چې آسمان په ظالمانو نه را لـ و پرېزي

معلومېزې چې تاثيره يې فریادی

د ضمير واز

مخ د تورو وديڅو نه راووزمه برېښنا يده

خانانده ، ځلېږمه ، بي خړې سپين سبا يده

نزه د تخير د زرو تيارې لسرونه يمه

اوسم په سينه کې د زرو غوږ سره اشنا يده

راچ په جذبيو شي طبيعت نو زه پيدا يده

عمق د فطرت د زرو نه دې د نيافته راشده

پهوت ي په سينه کې د اميد او دارمان په شان

زه تهرته د صدق ي م ، بي برياي م د وجدان په شان

پاکچي وي د ورو پڅو نه د هغه شين آملان په شان

برقو م د يقين غونډې او يم د گمان په شان

غږ په گمراهانو کوم هاتقي آواز غسرونه ي

لازلوم د غيب سره موجود م ديولذ غونډې

پاکه تکه سپينه صيقل شوي آئينه يمه

سيند د صراحت کې لاهوشوي سفينه يده

بام د مراد ونوته په لنډه لار زه يمه يمه

تزو لارو و نه د چوړي د منځ چينه يمه

اخلع الهامونه له قدسيانو له ملك خنى

چمدل د پښتگ غوندي د شهي له ملك خنى

نه د زړه پر وكي دا احساس غوندي لوبه پر مه

طاته سترگو و او و كه غوندي خلك پر مه

زړه چې روند او كونه شي نو بيا هېڅ نه معلومېږي

خه تدبير خوږنيم چې تېره وړوم خطا پر مه

خانله چې وچلن شي قيمتي دى مصلحت زما

نكوري ظاهر ته قوانين د شريعت زما

وړان م ارجاع سړو، د غدر نه نفرت كوم

پاكي بهي القاء ده دښمني د خنيا نت كوم

پاكي بي ساتم دا زړوگانو حفاظت كوم

نو غاري انسان ته د وحدت د امنيت كوم

نه منم ظلم، رحم، رحم، دى آواز زما

لاړنډو پر وكي كړي آهنگ د پنگى ساز زما

غواړمه انسان نه چې درد و غم اشنا دي وي

زه غلامي نه منم آزاده دا دنيا دى وي

بدي شي تياره شي رنایي د سپين سهار دي وي

محو دي رجعت شي كه خه وي نواز تقادي وي

مړه كال بود د ژوند له نوى ساه د حركت غواړم

تېر ما فسانو نيم دنړى ژوند نهضت غواړم

شروند د شرف غوليم د ښکېنو طرؤنلر يه
خوب زما عادت نه دی دشپي ورځي بيللر يه

نيم پر تقليد کي هوا خواه د اکت کار يه
ايکي دو جلان سر روڼ پي يو کار يه

سوم خوشحال پر مه پر تپه زه د سيند پشان
نور په نشته خوا حساس وي وي اخو په لکا

باد د هوا نونه دروند بهر يه پنا بيا يم
تاته دنن دريس کي نوي فکر د سبا بيا يم

تاد حال پر ژبه، تحوله، په رښتيا ستا يم
زه د شلم عصر د انسان په نامه دا وا يم

تېر شه داتوم نه خوږ جهان د امنيت کره ساز
بهتره کړه د زړه غوږونه، ولور وده خپير لور،

خه معنی ؟

دومره فریب په سپین خاډر قلندرڅه معنی

په نوری عصر کې د دې زاړه دفترڅه معنی

که مفکوره دخیر خواهي وي په مفرو کې د چا

نوامتياز د سپین اوتور د لارو برسڅه معنی

د زړه انگرې چې کړي جلرې دېکې ميني ۱۷ نسا

داسې دنیا کې تظاهر د نهر قمرڅه معنی

کوم استعداد چې تا پخپله خاورولاندې کړلر

بیا د هغې پسي دخان ځنې سنځرڅه معنی

خدای چې مینا سترګې درکړیدی اوريدشته لکې

ياغور مجدل نوله لکه لکه له ککمرڅه معنی

په لرڅو پرېڅو د آشنا سره د شپې په غېږ کې

چې زه مور نه يم سپینې سترګې د سحرڅه معنی

شېرنگل!

«ته چې هسې بڼايسته پي زېږه کله
خکه تاپه خان شيداکرله بلبله» (۱)

ستا د بوي نښې په باغ پيو داري کيږي
دلته نه راخي خودې له دې کبله

کوبه غوټه دې دميښي ورايله کړه
سگروشي دې چې بلبل سره کوله؟

دادې رنگ دکوم مين د مخ اخيستی
چې دژوند پانه دې دومره زېږه شوله؟

دلبري کيږي دبدلو په جامه کې
دادې څه پرده په مخ وغورږوله

اورېده مې چې تاوې په گونگه ژبه:
سترگې ووينځه ليلي له تفافله

گوره تېروستي ظاهرو دسر وکلونو
خساره دې سراسر وکړه گا کله

شاوخوا درنه چاپېره کلان سره دی
ته پي شهېر دمسافرو غوندې څله؟

نېوهېښم چې ددې باغيچې گل پي
که زما غوندې راغلی له کابله

حديقة الاندلس - قاهره
د اپريل ۴ - ۱۳۵۳

«خوشال بابا»

دژوند سبق

څه په سپوږم ژوندون او په امان د تحول ځنې

کله که تر بکني چې د فلک ورسره نه وي

ځان دې جهنم کړي په قرب باندې که ژوند غواړي

نه دې ځي مورچي له چې تپک ورسره نه وي

دلته دې زمونږه په خانانولکا نوک سې

داسې سړي کوم دی چې کوټک ورسره نه وي

خلاص به بگناه بندي د فکر کړي زمونږ مله

خو که زولې دوه م و شک ورسره نه وي

لاړه به خطا تيارو کوڅو کې فلسفي نه شي

کله چې ملگري ايلن کلاک ورسره نه وي

زه به د ساقي پيالې ته هيڅکله نژدې نه شم

ستا د خوږو شونډو و جام چې کوک ورسره نه وي

پاتې به د پنځونده د ليرې منډې رامنډې شي

ستا نه کله چې سترگ ورسره نه وي

اوبه ژوندون پورې کوچې نه وي آزادي پکې

ودکه شاعري کړه چې مسلک ورسره نه وي

رنګین سحر

اړخ بدل شو د ژوندون
 یو رنګین غونډې مضمون
 ککړې تفسیر د یو جنون
 د زړه طفل ته لمسرون
 بیا نغښې د سبب وون:
 یو نوم مرګ دی د سکون
 کړد شونو د ګردرون
 د لیلی او د مجنون
 سر د فکر له زنګون
 ځای د عقل افلاطون
 د قدرت ګوټو سکونډلی، په مستی، ک طبیعت دی
 د جذباتو محشر جوړ دی، د هر ګونو قیامت دی
 د گلشن په زرغونو ککړ
 د نګهت له میوو د ککړ
 وارخطا غوټې غوټې بېرې

په کلوونو دې شـ وړې
 چې بوسې يې وړ کولې
 خو سبا دې تښتوړې
 لکه طفل نازو يې
 په نازانو يې زړه لگولې
 په احساس لورې کولې
 چې تالا والا ککېدلې

د سينې د سيند پخېزې، اړخ بدل کړول د مالنو.
 د احساس گشتي لاهوشو، د مستي په طوفانونو

د امید ما شوم حلمی شو
 مشاطه د جمال راغله
 پیغامونه درید یـ وو
 بیا د هوش متاع وړکېږي
 معشوقې د سرو گلونو
 نیا پرو د حسن جوړکړو
 د وږمو د وږی خېږي
 غولرې زلفوله گلونه
 دافق نېسمر و وړې

د نسیم د ساز پر دوکې، کانا ناکې نغمه بارشو
 د بلبلو ترانو ککې، پیغا مرونه د بهار شو
 سرو د چې ووترا ورسه
 پخلا کېږي اړ ما نونه

گلو مينخل مخونه د شينم په رهنروا بنسکو
 اننگو سرو کلونه راته بنکاري چې سيالی کړي
 پړاري شولو غسونه خوشالی شوی سره تړلې
 گلشنونو کې سازونه بيا سرلوه کړه مطربانو
 ورته اچري لاسونه پينلې پينلې گلر خانې
 پسرلی کړې همدارونه سوز و سازي سره گډه کړې
 د سرو گلو چراغونه دکلشن حرم کې بل دی
 گللې مالې نجونه دکلنډ په لوري دروي
 د پيمخو ديدونه بي منته شره خلسو ته

عکس يې اخيستو دکلو، رنگين شوی يې نظرو
 رنگارنگي رنگيني وي، يو جيب «رنگين مهر» و

د څلورتنه

لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ
 هدف دکار او خدمت وطن او قام دی زموږ
 موږ به افغان نه یو قوی ملي وحدت جوړوو
 د تفریق د امتیاز په ځکه قیامت جوړوو

د راتې وپجاړې د وطن پخپل همت جوړوو
 عدل انصاف او مساوات روح د نظام دی زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

موږ نه په دین په ملیت باندې خپل سر وړکو و
 د جفا غشوله سنگر غوندې تپتر وړکو و
 وارو افغان ته د نهضت نوی خبر وړکو و

عقیده پاکه پاک ایمان په پاک اسلام د څو زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

موږ نه قییم د معارف پخپل وطن کې غوراوو
 نوی آهنگ د نوی ژوند پخپل چمن کې غوراوو
 د شهن د حق او حریت سر په کفن کې غوراوو

خدمت د قام ته چې ولاړې پری سلام دی زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

وطن نه بدبد رواجونه رسومات ورتڪوڙو
نخون نه ولڙي، بي علمي او خرافات ورتڪوڙو
دڪاره منڇ منڇ نه ٻڃا ٻه سڪنا ت ورتڪوڙو

بنا پر حسن اعتاد باندي مسلم دي زمروڙين
لڪه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمروڙين
ظلم، رشوت، تعلق دروغ او خيانت نه منو

غوارو ٻه زرو ڪي درد او رحم، قساوت نه منو
سرو همدرد ڀيري دروي پير سميت نه منو

ملا عالم مخلص خادم ته احترام دي زمروڙين
لڪه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمروڙين
موزين په ايشيا ڪي يوسعود انفا نستان غولڙو

موزين حڪومت او حڪميت دڀاڪ قرآن غولڙو
اباد په صلح وامنيت باندي جهان غولڙو

ٽيٽيڪ دستچش فڪر تدبير په لاهن زيان گلونين
لڪه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمروڙين
ملي مفاد په شخصياتو مقدم دي موزين ته

حڪم ددين - عالم او مشر حضرت مدي موزين ته
دفع دظلم په بل ظلم هم ستم دي موزين ته

دقوم خادم ڄي وي هغه مجلس امام دي زمروڙين
لڪه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمروڙين

فرهنگ جهاد

«فرهنگ جهاد» د افغانستان د ژغورنده، آزادي، بغونځونکي، برمپال اسلامي مورخ څنگ د فکري او عقیدتي اسیلو کرښو په پام کې نیولو سره د کړو وځاهدو و لیکوالو، محققینو لخوا اعرانو د جهادی آثارو خپرولو ته چمتو دی - په تېرو د هغوی لیکوالو آثارو ته چې په بهرنیو لیرو هېوادونو کې د مهاجرت ژوند تېروي هلته د خپراوي چارې ستونزمنې اوله مالي اړخه د زیات لگښت غوښتونکی دی . څرنگه چې زموږ سترو اسلامي خوځښت له حساس اوزارګ دور څخه تېرېږي . فرهنگ جهاد» په نظر کې لري چې د د نړیوالو ادب پوهانو د مرستې اولارښوونې له لارې په نژدې راتلونکي کې یوه موقوته ادبي خپرونه هم نشر کاندې .

فرهنگ جهاد د هر تهعهد، مجاهد لیکوال د آثارو د خپراوي په اړه د دوی د فو ماش مطابق د هغوی په خدمت کې دی او بېله مالي لگښت څخه د خپلوی تول کالیف په خپله غاړه اخلي ؛ څنگه چې فرهنگ جهاد له مالي ټکنسۍ سره مخ اوله هېڅ لوري مرسته نده ورسره شوی ځکه خو به د لاند لیکوال پراخي د چاپ لگښت څخه ادا کوي .

فرهنگ جهاد د هېواد د زړو اړخښتناکو آثارو اواسناد وساتنه اوتکښت هم په نظر کې لري او هر هغه اثر چې زموږ لجهادي پالیسی سر اړخ کوي اوضرورت یې محسوسېږي تکثیروي .

هیله ده د تکثیر لویا خپرنک له پاره د دغه وړل اړخښتناکه آثارو په استازیسو قدرمن هېوادوال اوفرهنگیان لاند فرهنگ جهاد سر مرسته وکوي . لکړو د تمعهدون ورونو، لیکوالو پوهانو څخه هیله کوو چې پخپلو مضوي اوسا لې مسئولینو پرتو سره د فرهنگ جهاد د پرمختیا اوسا لارو اولره او د جهادي ادب د بیا نې لوساتني په لار کې خپل مسوولیت اوزسالت ترسره کاندې .

فرهنگ جهاد و غوثان و روحپروای تکرار کری:

- ۱- دفتر نخست هئوس لوی استاد پیر هاند غلام محمد نیازی د خپرو شویو مقالو مجموعه
- ۲- وینه په قلم کې - د جهاد لیکوالو وینا والو تذکره.
- ۳- جهادي فتواګاڼې
- ۴- اسناد تاریخي افغانستان
- ۵- پیغام - د همدیسې شفیق د شعرونو د مناجاتونو برخه
- ۶- مجموعه مقالات - جرم محمد کاظم شارقى
- ۷- افغان باقی کهسار باقی - د جهاد پاره د پاکستان دارو د ژبې انصار وینا والو د - شعرونو مجموعه :
- ۸- د عبدالهادي هدايت د مقالو مجموعه
- ۹- معرفي جرايد و مجلات جهادا افغانستان
- ۱۰- دکلیخ اسلامي جريدې د دوو کلونو کلکسپونونه
- ۱۱- په یاد سخن شعرونه آفرین سترګ استاد خلیلی
- ۱۲- تعصب او د هند اغیزه
- ۱۳- داستانونه و لوستونه - د جهاد پاره د بهرنیو لیکوالو یادداشتونه
- ۱۴- مجموعه مقالات الحاج مولوی عبدالرب احدی وردګ
- ۱۵- منلیونه او منزلونه - د اشعار و مجموعه
- ۱۶- د وینو نخښې - د جهادی خاطر و مجموعه
- ۱۷- کارتون ها سخن میگوریند د مقاومت په اړه د خپرو شویو کارتونونو البوم
- ۱۸- تاریخچه نهضت اسلامي افغانستان -
- ۱۹- دوشعرا شیدا

دوه یوه چې درانه هېواد وال بدله فرهنگ جهاد شخړه خپلې مرستی نه سپوري.

B

1.231

SHA

2721

دژوندون میره او بزده ده ستری کپری
گوت دشونډود شریت در سره واخله
دوصال دیوه به مړه وی مونږ به نه یو
دایه یاد د محبت در سره واخله

شفیق

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**